

Θεσιώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Διευθύνονται
'Από Συντακτικήν 'Επιτροπήν

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 44

ΕΤΟΣ ΣΤ'
'Αριθμός φύλλου 64

"ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ,"

Ὁ Γολγοθᾶς τὸν δέχεται.

Ἡ ἀνθρώπινη Ἀχαριστία ἐνίκησεν.

Σὲ κείνους πούδωκε Ζωή, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν κατὰ τοῦ Εὐργέτου.

Ὁ Ναζωραῖος σταυρώνεται.

Ἡ Μάνα σπαράζεται. «ὦ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου τέκνον πού ἔδυσον τὸ κάλλος :

Καὶ πάνω στὸ σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου μὲ τάγγαθινο στεφάνι στολισμένος ἀφίνει τὴ στερνὴ του πνοὴ τῆς παύριας Ἀγάπης ὁ Θεός.

Καὶ ὁ οὐρανὸς σκοτεινίασε, ἡ γῆ σείστηκε κ' ἡ πλάσι στὰ μαῦρα ντύθηκε γιὰ τὸ χαμό του.

Ὁ Ναζωραῖος ἄφισε τὴ στερνὴ του πνοή.

Μὰ οἱ Θεοὶ ὅμως δὲν πεθαίνουν. Ἡ ἔχτρα δὲν μπορεῖ τὴν Ἀγάπην νὰ σβύσῃ, οὔτε ὁ Τάφος νὰ δεχτῇ τὸν Ζωοδότην τοῦ κόσμου.

Ὁ Θάνατος νικῆθηκε. Ὁ Ναζωραῖος ἐνίκησεν.

Στὶς ἅγιες μέρες θὰ ξαναγίνουμε καὶ πάλι εὐλαβικοὶ προσκυνηταί, καὶ στὸ μαρτύριό του τὰ μάτια θὰ βουρκώσουν, κ' ἡ καρδιά μας θὰ πονέσῃ βαθεῖα.

Μὲς τὰ μοιρολόγια πού θὰ ποῦν οἱ μυροφόρες στὸ νεκρὸ Ναζωραῖο, μήπως καὶ μεῖς ἄνθρωποι ἀδύναμοι, ματαιόδοξοι, ἀστόχαστοι, ἐπιπόλαιοι δὲν θὰ κλάψουμε γιὰ κάθε τι ποῦχει πεθάνει ἀπ' τὴ Ζωή μας, μήπως καὶ μεῖς στὶς ἅγιες μὰ πένθιμες στιγμὲς δὲν θὰ κλαίμε τὴ πεθαμμένη μας τὴν Καλωσύνη, δὲν θὰ μοιρολογᾶμε τὴ σκλαβιά μας στὴν ὕλη καὶ στὸ συμφέρον :

Σὲ κάτι τέτοιες ἅγιες στιγμὲς ξυπνάει ἡ ναρκωμένη συνείδησι καὶ μᾶς μαστιγώνει.

Κανεὶς στὴ Ζωὴ δὲν εἶναι Ἀναμάρτητος.

Τὴν ὥρα πού θὰ χτυπᾶν τῆς Ἀναστάσεως οἱ καμπάνες, γυμνοὶ σὰν σκουλίκια ἄς θάψουμε τὸ παλὸν μας ἄνθρωπο.

"Ἀς σταθοῦμε εὐλαβικά στὸν ἅγιον ἦχο τῆς καμπάνας.

"Ἐξω οἱ ἔχτρες, ἡκακία, τὸ συμφέρον, ὅλα τὰ σβύνει ὁ θάνατος καὶ τὰ σκεπάζει ὁ Τάφος, καὶ καινούργιοι ἄνθρωποι ἄς τρέξουμε καὶ τοὺς ἐχτροὺς μας νάγκαλιάσουμε τὸν κάθε πού πικράναμε ἄς τοῦ γυρέψουμε συγχώρια, ὅποιον ἀδικήσαμε ἄς γίνουμε ἀδέρφια, κ' ὅλοι μαζὺ ἀδέρφια ἄς τραβήξουμε στὴν ἐκκλησίᾳ καὶ μὲ καινούργια καρδιά, μὲ γαλήνια ψυχὴ ὅλοι ἄς ποῦμε «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Καὶ σὲ σὰς ἄγνωστοι φίλοι Δρυοπιδεῖς μὲ χαρὰ καὶ χριστιανωσύνη -- ἄς περάσετε τὸ Ἅγιο Πάσχα.

ΘΑΝΟΣ ΔΑΚΡΗΣ

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Δρυοπιδέων εὐχεται τόσον εἰς τὰ μέλη του, ὅσον καὶ εἰς τοὺς συμπατριώτας των μὲ χαρὰ καὶ χριστιανωσύνη νὰ διέλθουν τὰς ἁγίας ἡμέρας τοῦ ΠΑΣΧΑ

ΤΟ ΝΗΣΙΩΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

"Ἀν καταπιάνομαι στὸ σημῖωμα τοῦτο μὲ τὴν ὑποστήριξι τῆς νησιώτικης παραδόσεως, αἰτία εἶναι τὸ νησιώτικο θέμα μου κ' ὄχι πῶς μὲ κρατοῦν περιωρισμένο σὲ καλοῦπι, ἰδέες πού ἀνήκουν σὲ πολὺ παλὴά νοοτροπία.

Πιστεύω ἀκόμα, ὅτι ἡ θερμὴ ἐκδήλωσις καὶ ἡ προσπάθεια πού μπορεῖ νὰ καταβληθῇ γιὰ τὴν διατήρησιν τῶν παραδόσεων ἐκείνων, π' ἔχουν τοπικὸ χρῶμα μὲ βαθύ στοχασμό, μὲ πνοὴ καὶ αἴσθημα μὲ ψυχολογικὸ βάθος, δὲν θὰ πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ σὰν ἀναχρονισμός γιὰτὶ εἶναι φανερό πῶς πάντως αὐτὲς θεμελιώθηκε ὁ νησιώτικος πολιτισμός.

Θέμα λεπτὸ καὶ σοβαρό, γιὰ τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τῶν νησιῶν μας. Θέμα πού θὰ πρέπει νὰ προσεχθῇ σ' ὅλες τὶς λεπτὲς πτυχές του, γιὰ νὰ εἶναι δυνατὸς ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ τὴν ὑποστήριξιν του.

Κάθε πτυχὴ κ' ἓνα ἔθιμο. Κάθε πτυχὴ καὶ μιὰ συνήθεια κ' ἓνας θρόλος. Μιὰ ἱστορία πλουτισμένη στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων.

Τὸ καλοκαίρι πού πέρασε, μ' ἔφερε ἡ μοῖρα στὸ γραφικὸ νησάκι πού γεννήθηκα. Στὸ Αἰγαιοπελαγίτικον νησί μὲ τὸ ξηρὸ κλίμα του τὶς γραφικὲς δαντελωτές του ἀκρογιαλιές καὶ τὶς ἱερατικὲς πηγὲς πού βρίσκει γιὰτρίτὸ πόνεμένο κορμί καὶ τὸ κουρασμένο πνεῦμα τὴν ξεκουρασίδα. "Ἐνα δροσάτο ἀπομεινόμερον βρέθηκα μὲ κάμποσους νοματέους—δλους Κυκλαδίτες—στὸ κέντρο τῆς ἀκροθαλασσίας. Κουβεντολῶν μᾶς ὁ τουρισμός. Ὁ Τουρισμός μὲ ὀργάνωσι καὶ πρόγραμμα μελετημένο καὶ προσαρμοσμένο.

Τὴν ὥρα τοῦτὴ τὸ ραδιογραμῶφον μὲ τὸν ἦχο ἐνός τραγουδιοῦ ποῦχε μελωδία καὶ περιεχόμενον ὁλότελα ξένο, ἔεσκισε τὴν ἀπαλὴ νησιώτικη ἀτμόσφαιρα, καὶ μᾶς πλοῦτισε τὸ θέμα μας.

Μὲ τὸ νησιώτικον τραγοῦδι, γιὰ-

τι τὸ τραγοῦδι πού ἀκούσαμε, δὲν μιλοῦσε οὔτε γιὰ τὸν καθαρὸ καὶ καταγάλανον οὐρανὸ μὲ τὶς μύριες πυγολαμπίδες καὶ τὸ ποτάμι τοῦ Γαλαξία, ἀλλ' οὔτε καὶ γιὰ τὶς κοματοφιλημένες ἀκρογιαλιές, τὶς ἀπαλόγραμμας λοφοσειρὲς μὲ τοὺς ἀνεμόμυλους τ' ἄσπρα σπιτάκια μὲ τὰ δώματα, καὶ τὰ στενὸδρομα μὲ τὸ γκρίζο γκαλτεριμί. Μιλοῦσε, ἀλλοῖμονο, ὁ αὐτοσχέδιος τραγουδιστὴς μὲ ὁδηγὸ τὴν κακῶς ἐνοουμένη μουσικὴ τῆς μεγαλοπόλεως.

Δυστυχῶς, ἔλειπε τὸ νησιώτικον τραγοῦδι π' ἔχει πάρει τὴν γλυκεῖά του μελωδία ἀπὸ τὸ μουρμουρησίμα τοῦ φλοῖσβου πού τὸ δροσάτο μαϊστράλι τὸ σκορπᾷ, στὸ ταξιδεμά του, σὰν γλυκονανούρισμα γιὰ τὶς γοργόνες τῆς θάλασσας.

"Ἐλειπε τὸ τραγοῦδι π' ἀπέκτησε τὶς γλυκὲς μουσικὲς στροφές του ἀπὸ τὸ ξωτικὸν τραγοῦδισμα τῆς ἀσπροφορεμένης Νεράιδας. Τῆς ὁμορφῆς τῆς ξωτικῆς Νεράιδας τῆς γαργαροτρεχομένης πηγῆς πού ποτίζει ἀλληγαριές, πικροδάφνες καὶ διόσμους.

Τὸ τραγοῦδι π' ἔχει ἀποκτίσει τὴν ποιησὶ τοῦ ἀπὸ τὰ γεγονότα τῶν ὀνόν τοῦ ταξιδευτῆ δταν θορρῇ τὸ ἀνέμισμα τοῦ μαντηλιοῦ στὸ μικρὸ μουράγιο τοῦ νησιοῦ του.

Τὸ τραγοῦδι μὲ τὰ ποῖα πολλὰ παινέματα γιὰ τὶς λαγκαδιές, τὶς βρύσες, τὰ σταυροδρόμια μὲ τὰ ὁμορφα συναπαντήματα ἀγκαλιάζοντα ὅτι εἶναι δεμένο μὲ τὸ νόημα τοῦ νησιοῦ καὶ τῆς γαλανῆς θάλασσας πού τ' ἀγκαλιάζει ἐρωτικά. Μιλῆσαμε ἀκόμα, καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 1ης σελίδα)

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δραχ. 30.—
Διά τα μέλη του
Συνδέσμου δωρεάν
Έξωτερικού Δολ. 6

Διαχειριστής

Ό Ταμίας του Συνδέσμου

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6
§ 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938

Υπεύθυνος: ΣΤΕΦ. Φ. ΦΙΛΙΠΠΑΣ
Δημοσθένους 33 — Καλλιθέα

Προϊστ. Γραφείας: Κ. ΑΜΔΑΡΗΣ
Προύσης 7, Αθήναι

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

1) Παρακαλούνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ τῆς ἔφημερίδος «Θερμιώτικα Νέα» ὅπως ὁράκις ἀλλάσσουν διευθύνουν νὰ το γνωρίζουν ἐγκαίρως εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς 44. Τὸ αὐτὸ παρακαλοῦμεν νὰ πράττουν καὶ οἱ μὴ λαμβάνοντες τὴν ἔφημερίδα.

2) Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν διεμένοντες «Μέλη τοῦ Συνδέσμου» καὶ Συνδρομηταὶ ἔφημερίδος «Θερμιώτικα Νέα», ὅπως ἐμβάζουν τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν των, ἐκ δρ. τριάκοντα εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς 44, Ἀθῆναι.

ΔΩΡΕΑΙ

ὕπὲρ τοῦ ηλεκτροφωτισμοῦ Παναγίας Κανάλλας

Ό κ. Λυπερίης Ἀντ. Ζαμπέτας προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ ηλεκτροφωτισμοῦ Παναγίας Κανάλλας δραχμὰς (200) διακοσίας εἰς μνήμην τῶν Γονέων του.

Ό κ. Κωνσταντῖνος Ι. Ἀρδάρης εἰς μνήμην τῶν Γονέων του προσέφερεν δραχ. (40) τεσσαράκοντα ὑπὲρ τοῦ ηλεκτροφωτισμοῦ Παναγίας Κανάλλας.

ΔΩΡΕΑΙ

ὕπὲρ τῶν ἔργων τῆς Παναγίας Κανάλλας

Ό Στρατηγὸς κ. Στεφ. Φίλιππας εἰς μνήμην τῶν γονέων του Φραγκίσκου καὶ Ἀννούσης προσέφερεν δρχ. χιλίας (1000) ὑπὲρ τῶν ἔργων Παναγίας Κανάλλας.

— Ό κ. Φραγκίσκος Μαρτίνος μᾶς ἀπέστειλεν ἐκ Θεοῦνίκης δρ. 100 ὑπὲρ τῶν ἔργων Παναγίας Κανάλλας.

— Ό κ. Σταμάτιος Μπουρίτης, μᾶς ἀπέστειλεν ἐκ Σύρου δραχμ. 100 ὑπὲρ τῶν ἔργων Παναγίας Κανάλλας.

— Ἡ Κ. Σοφία Σταμ. Μαρτίνου εἰς μνήμην τῶν γονέων της Ξενοφώντος καὶ Μαρίας Γονίδη, προσέφερεν δρχ. 50 ὑπὲρ τῶν ἔργων Παναγίας Κανάλλας.

— Ό κ. Γ. Ζαμπέτας μάγειρος Ἀεροπορίας εἰς Ἐλευσίνα, προσέφερεν δραχ. 70 ὑπὲρ τῶν ἔργων Παναγίας Κανάλλας.

Διὰ τὴν ἀγιογράφειαν τῆς ἐκκλησίας Ἀγίας Ἀννης Δρυοπίδου

Εἰς μνήμην τῆς μητρὸς της Ειρήνης ἡ δὲ Χρυσούλα Πρωτονοταρίου προσέφερεν δραχμὰς (200) διακοσίας διὰ τὴν ἀγιογράφειαν τῆς ἐκκλησίας Ἀγίας Ἀννης Δρυοπίδου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Αἱ διαφημίσεις προπληρώνονται. Παρακαλοῦνται λοιπὸν οἱ θέλοντες νὰ δημοσιεύωνται αἱ ἀγγελίαι των καὶ αἱ διάφοροι διαφημίσεις κ.λ.π. ὅπως ἐμβάζουν τὸ κείμενον μετὰ τῆς τιμῆς τῆς δημοσιεύσεως—(3), τρεῖς δραχμὰς ὁ στίχος κατὰ δημοσίευσιν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστέλλόμενα θέματα δέον νὰ φέρωσιν ὑπογραφήν καὶ διευθύνειν ἄλλως δὲν δὲ δημοσιεύονται. Ἐπίσης νὰ εἶναι γραμμένα ἐπὶ τῆς μίας πλευρᾶς τοῦ χαρτοῦ.

Ό συμπολίτης μας κ. Γεώργ. Θεοδ. Λελοῦδας ἐργάζεται σὺν συνεταίρῳ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς οἰκῆς Δημοσθένους 1 ἑσπιατόριον (Πλατ. Δεληγιάννη, Κεντρικὴς ἀγορὰς Πειραιῶς) καὶ ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ ἐξυπηρετῇ τοὺς ταξιδεύοντας συμπολίτας μας, καὶ εἰς περίπτωσιν μὴ ἔγκαιρου ἀναχωρήσεως τοῦ ἀγριοπλοίου δύναται οἱ ταξιδεύοντες ἢ οἱ ἀποστέλλοντες νὰ ἀφῶνισιν τὰς ἀποσκευὰς των εἰς τὸ ὥς ἂν κατὰρτιμά των καὶ νὰ ἀποφεύγουν κόπους καὶ ἐξοδα.

Συνιστῶμεν τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ προσδευτικοῦ αὐτοῦ νέου ἐπαγγέλματι συμπολίτου μας καὶ τὸν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συνδέσμου Δρυοπίδων ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγκρισις εἰς Παναγίαν Κανάλλαν ἐξ (6) δωματίων, παραπλεύρως τοῦ περιπτέρου καὶ ἄνωθεν δωματίων Κανελοπούλου.

Μέχρι σήμερον ἐδήλωσαν:

1) Ἐλένη ΤΑΤΣΙ— Αἰκατερίνη ΦΙΛΙΠΠΑ

2) Ἀντώνιος Ἑρμάν ΚΟΚΚΙΝΟΓΕΝΗΣ

3) Ἀνώνυμος

4) Αὐγουστῆς ΡΕΜΟΥΝΔΟΣ

Υπολείπονται δύο (2) δωμάτια. Θὰ καὶ θέσις ἐξαιρετικῇ. Ἐκαστον δωμάτιον θὰ στοιχίσῃ περίπου (10) χιλιάδες δραχμὰς (νέας). Οἱ βουλομένοι ὡς σπεύσουν νὰ δηλώσουν ἐγγράφως.

ΜΙΑ ΔΩΡΕΑ

Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀεροπορικὴ Ἑταιρεία TWA μᾶς προσέφερεν διὰ τοῦ Πρακτορείου Ταξιδιῶν τοῦ κ. Παπάζογλου «Τοιακόσια Μπαλόνια» τὰ ὅποια ἐχρησιμοποίησαν κατὰ τὴν χοροεσπερίδα τῆς 25—2—55 τοῦ Συνδέσμου μας.

ΔΩΡΕΑ

Ό κ. Ἑμμανουὴλ Ἀγγελὴ Παπαμακάριος κατεσκεύασεν ἕνα κοῦτι διὰ τὴν Παναγίαν Κανάλλαν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ. Δ. Γονίδη ὀνομασθὲν Ἀννα.

Ἀνάδοχος ὁ κ. Σταμ. Παπαγεωργίου Γ. Σταυρατάκης. Νὰ τοὺς ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΙΣ

Ἡ δὲς Λέλα Γ. Φίλιππα καὶ ὁ κ. Νικήτας Κόλλας ἡρραβωνίσθησαν εἰς Ἀθήνας.

ΕΥΧΗΤΗΡΙΟΝ

Στὴν ἀγαπημένη μου ἐξαδέρφη Ἀννα Α. Βρεττοῦ τίς πὶθ' θερμῆς μου εὐχῆς γιὰ τὴν ἀρραβώνα της, καὶ εὐχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν. Γιώργος

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

“ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΝΑΛΛΑ”

Ἀφιερωμένο στὸν Στρατηγὸ καὶ ἀεικίνητο Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου Δρυοπίδων κ. Στέφ. Φίλιππα ἀπὸ βαθὺ Σεβασμὸ

Τὰ κουρασμένα βηματὰ μου κάποιον σοῦρουπο θὰ στὰ φέρω σὲ σένα «ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΟΥ ΚΑΝΑΛΛΑ», κι' ἀπ' ἔξω ἀπ' τὴ πόρτα σου θὰ ξεφορτώσω ἀπ' τὸ κουφάρι μου τίς Πίκρες μου καὶ τὰ Μαράζια, τὴ Μοναξιά μου καὶ τὸ πόνον μου, καὶ γυμνὸς σὰν σκουλίκι ἀπὸ τὸ ΧΤΕΣ καὶ τὸ ΣΗ ΜΕΡΑ, μὲ τὰ μάτια βουρκομένα θὰ μῶδ' στὴν ἐκκλησίᾳ σου καὶ φιλώντας τὴν ἁγία μορφή σου θὰ τὴ ραντίσω μὲ τῶν ματιῶν μου τὸ δάκρυ.

Γονατιστός, ἔρημος διαβάτης, ἕνας ἄνθρωπος κοινὸς ποὺ δὲν βλέπει ΣΥΝΟΡΑ στὸ διάβα τῆς ζωῆς του θὰ μείνῃ ὥρες πολλὰς κοντὰ σου ὡς ποὺ νὰ στερέψουν οἱ βρῦσες τῶν ματιῶν μου, καὶ τὰ πανιασμένα χεῖλιά μου ἀφοῦ τελειώσουν τοὺς ψαλμοὺς των γιὰ σένα ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΟΥ ΚΑΝΑΛΛΑ, θὰ σοῦ γυρέψω γιὰ πρώτη μαὶ καὶ στερενὴ φορά δὲν χαρὲς δὲν Δόξες, οὔτε χρυσάφι, μὰ τὴ ΓΑΛΗΝΗ τῆς ψυχῆς μου, ποὺ στὸ λιμάνι τῆς Καλωσύνης μου τ' ἄγρια κύματα τῆς ἀνθρώπινης ἔχτρας φουρτοῦνες φέρνουνε, καταγίδες στὸν οὐρανὸ τῆς σκέψης, κι' ἀντρωτιέμαι μὲ στὸ σπαράχμὸ ποὺ δέρνει τὴ ψυχὴ μου, μὴν τάχα ἡ ΚΑΛΩΣΥΝΗ εἶναι ΚΑΤΑΡΑ καὶ ΕΥΧΗ τὸ ΜΙΣΟΣ :

Στὸ σταυροδρόμι τῆς ἄχαρης ζωῆς ποὺ τὸ περνῶ μονάχος μου μὲ συντροφιά τὴ βαρεῖα σκιά μου Παγίδες πάντα μοῦ στήνουνε ἡ ΑΧΑΡΙΣΤΙΑ καὶ τὸ ΜΙΣΟΣ, καὶ στῆς θωριάς μου τὰ κουρέλια γελοῦν, λιθάρια μελῦσσα στὸ κουφάρι μου πετᾶνε, τρέχω ὁ φτωχὸς, μὰ σὰν φτωχὸς ποὺ νὰ κρυφτῶ, κλειστὲς οἱ πόρτες τῆς συμπόνης, μανταλομένα τὰ παράθυρα καὶ στίς ἀπελπισιάς μου τίς φωνὲς ἀκούω γέλοισι δυνατὰ, θεότρελλα τραγοῦδια ἀκούω, κι' οἱ ἄνθρωποι— ΤΑ ΔΕΡΦΙΑ ΜΟΥ—γελοῦν, τρελλὸ χορὸ στὴ καταντία μου στήνουν...

Ἀπὸ τοῦ κόσμου τίς χαρὲς ξένος κι' ἀποδιωγμένος, βρίσκω τὴν ἀπολύτρωσι— κι' ἂν εἶναι

ΤΟ ΝΗΣΙΩΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

γιὰ τὸν νησιώτικο λεβέντικο χορὸ. Τὸν χορὸ ποὺ μὲ τίς ρυθμικὰς του κινήσεις ἀφίνει τὸ χορευτὴ νὰ φανερῶσιν τὴν αἴσθησιν τὴν φαντασίαν καὶ τίς καταλοχίαι, τὸ προίκιμα τοῦτον καὶ Κυκλαδικοῦ λαοῦ ποὺ ὁ Τουρισμὸς, τρέχει νὰ θαυμάσῃ καὶ φεύγοντας νὰ πάρῃ τὴν ποῖ ἱκανοποιητικὴν ἀνάμνησιν.

Κ' ἡ συντροφία μας ἔβγαλε τὸ συμπέρασμα, ὅτι τόσο τὸ τραγοῦδι ὅσο κι' ὁ χορὸς μπαίνουν στὸ παραγκλόνῃ ἀπὸ τὴν τωρινὴν γενιά δὲν ἔνεκα τῆς δημοφιλῆς ἐξελίξεως, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐπίρροια τῆς παρεφθαρμένης μουσικῆς.

Ἡ γενιά μας, λοιπὸν, ἄς προσέξῃ ὅπως διαφυλάξῃ τὴν ὡραία κληρονομία καὶ φεύγοντας νὰ τὴν μεταδώσῃ στὴν γενιά ποὺ θάρῃ γιὰτὶ θάνε βαρὺ τὸ κρίμα τοῦ μαρasmus τοῦ ὡραίου νησιώτικου τραγοῦδι καὶ τοῦ λεβέντικου χοροῦ.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΛΟΥΚΑΣ

κρίμα αὐτὸ συγχώρια σοῦ ζητῶ — βρίσκω τὴν ἀπολύτρωσι σ' ἀπομέρες ταβέρνες καὶ στὴ σκοτεινὴ γωνία κάτω ἀπ' τὸ πατάρι μὲ τὸ ποτήρι τοῦ κρασιοῦ κερνῶ τὸ Πόνον μου καὶ στοῦ ταιγάρου τίς τολῦτες, ΦΙΛΟΣΟΦΩ.

Γύρω μου ἄνθρωποι, ξένοι κι' ἄγνωστοι, τί κρίμα, κι' εἴμαστε ἀδέρφια ὅλοι, πρέπει νὰ Ζοῦμε, νὰ Πεθαίνομε μὲ τὸ «ΑΓΑΠΑ-ΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ» πίνουν τραγοῦδια λέν πολλὰ, παλὰ, τραγοῦδια νέα, γύρω μου ἄνθρωποι μεθῶν, ποτήρια σπᾶνε τί κρίμα, κι' εἴμαστε ἀδέρφια ΠΑΝΑΓΙΑ καὶ δὲν μπορῶ νὰ τοὺς πῶ γιὰτὶ μεθῶν καὶ τὰ ποτήρια σπᾶνε, μεθᾶνε ἀπὸ Λύπη ἢ ἀπὸ χαρὰ, ἢ σκλάβοι στὴν Ἀποκτίνωσι, στὸ Μῖσος, στὴ Κακία μὲ στὸ μεθύσι τὸ τρελλὸ μὴν τάχα ξαναβρίσκουνε τὸν ἑαυτὸ τους τὸ χαμένο :

Στὸν Ἀγῶνα τῆς ζωῆς δὲν ἔχει περάσει ἡ ΑΞΙΑ, μικροὶ, ἄνθρωποι ταπεινοὶ τὰ πόστα της ἔχουνε πιάσει, καὶ τὰ σκουλίκια— τί ξεπεσμός πατᾶνε τὰ λιοντάρια, κι' ἡ ψυχικὴ ἀνωτερότητα στῆς Ζωῆς μήκε ἀπὸ χρόνια στὸ ἀρχεῖο.

Κι' ὅσο τὰ χρόνια θὰ περνοῦν, κι' ὅπως οἱ ἄνθρωποι ζοῦνε, Ἡ ΚΑΛΩΣΥΝΗ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗ.

Πρέπει ν' ἀρθῇ ξανά στὴ Γῆ, ξανά ν' ἀρθῇ ὁ Γυῖός σου, καὶ στὴ θωρία του τοῦ Μίσους τὰ Σύνορα ποὺ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς χωρίζουνε παντοτεινὰ θὰ σβύσουν καὶ θὰ πεθάνῃ ἡ ΚΑΚΙΑ, πρέπει νὰ ξαναρθῇ στὸ Κόσμο ὁ Χριστὸς, γιὰτὶ ἄλλοιως, δὲν σώνεται ὁ Κόσμος.

Τὰ κουρασμένα βηματὰ μου κάποιον σοῦρουπο θὰ στὰ φέρω σὲ σ' ἕνα «ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΟΥ ΚΑΝΑΛΛΑ», κι' ἀπ' ἔξω ἀπ' τὴ πόρτα σου ζητιάνους θὰ σοῦ γυρέψω μονάχα τὴν Ἀπολύτρωσι νὰ δώσης στὴ ψυχὴ μου, καὶ τὸ πληγωμένο τὸ κουφάρι μου μάρμαρο νὰ τὸ κάνης, γιὰ νάχτυλῃ ἀσκοπα τὰ δόρατα τοῦ Μίσους, νὰ κουραστοῦν οἱ κακοὶ καὶ στὴ θωριάτῃς Καλωσύνης ηςμουμετάνοια ἀπὸ σένα νὰ γυρέψουν...

Κάποιον σοῦρουπο, σ' ἕνα Καράβι μέσα θάρῃω σὲ σένα ΠΑΝΑΓΙΑ — Ἐσένανε νὰ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΩ...

ΘΑΝΟΣ ΔΑΚΡΗΣ

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΚΥΘΟΥ - ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Ἀπὸ τὴν συνάδελφον «ΘΕΡΜΙΑ» ἀναδημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ληξιαρχικὴν κίνησιν τοῦ ἔτους 1954.

Κοινότης Κύθου Γεννήσεις 12 (ἀρρ. 3, θηλ. 9. Θάνατοι 11 (ἀρρ. 7 θηλ. 4). Γάμοι 8. Νοσήματα. Γερωντικὴ ἐξάντλησις 2, καρδιακά 2 ἀγνωστα ἐλλείπει ἱατροῦ, 2 πνευμονικά, 1 ἔγκ. συμφορῆς, 1 ἐντερικῆς. Ἡ ἡλικία τῶν ἀποβιβάσαντων ἐκυμάνθη ἀπὸ 68—90. Ἀπεβίωσαν καὶ 1 νήπιον 9 μηνῶν.

Κοινότης Δρυοπίδου Γεννήσεις 32 (ἀρρ. 14, θηλ. 15. Θάνατοι 11 (ἀρρ. 7, θηλ. 4). Γάμοι 10. Νοσήματα, παιδικὰ νόσοι 3 νήπια, Γερωντικὴ ἐξάντλησις 4, συμφορῆς 3 γρίπη 1.

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

*Αξίζει ένα μεγάλο εϋγε στο άγνωστο παληκάρι στον Κώστα Γο- νίδη που πήρε τη πρωτοβουλία να φτιαχτεί τη προσκοπική ομάδα στη Δρυοπίδα.

Σε μιὰ εποχή που τὰ νιάτα τὰ παρασέρνει ὁ ἄνεμος τῆς κοσμικῆς ζωῆς, καφενεία, ὄργανα, πάρτυ καὶ ποὺ γκεμίζουν κάθε εὐγενικό θνεῖρα καὶ πόθο τί σημερινές κοινωνικὲς συνθήκες, κι ἀπ' τὴν ἄλλη πάλι πλευρὰ ἡ μονότονη χωριτικὴ ζωὴ μααραζώνει μὲ τὴ πληθὴ τῆς κάθε ἐνθουσιασμοῦ καὶ κάθε φιλοδοξία ἡθικῆ, ἡ πρωτοβουλία τοῦ Κώστα Γονῖδη καὶ ἡ ἐπιτυχία της μπορεῖ νὰ ποῦμε ἀνεπιφύλακτα ὅτι ἀποτελεῖ σταθμὸ

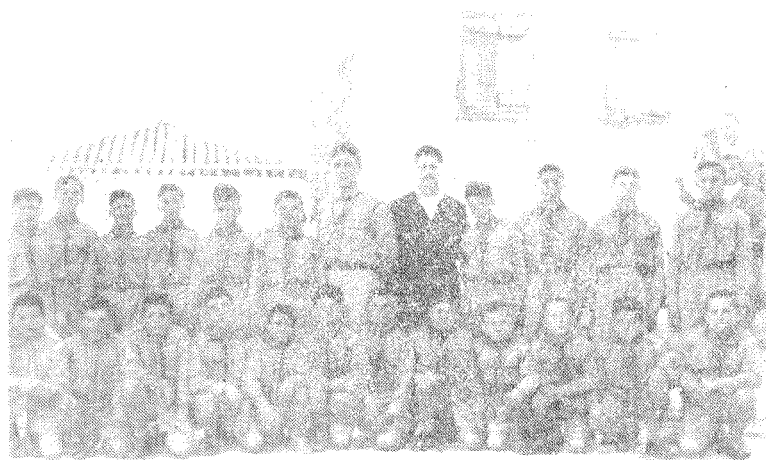
Ἡ ἱστορία τοῦ Προσκοπισμοῦ
δέν εἶναι νέα. Ἔχει ἑλληνική
δημιουργική Πηγή καὶ εἶναι ἔργον
τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν.

Πρώτος ἀπ' ὅλους τούτους Ἕλλη-
νας οἱ Ἀρχαῖοι Σπαρτιάται συν-
λαβον τὴν ἰδέαν τοῦ πο-
σσοῦ καὶ τὴν ἐφηρμο-
σαν πλατεῖα θέλοντας νὰ δι-
μουρῇσιν μιὰ ἀνώτερη Κοινω-
νία μὲ πλούσιον ψυχικὸν καὶ διανοη-
τικὸν κόσμον.

Ὁ Προσκοπισμὸς ὑπῆρξεν στὴν Ἀρχαία Σπάρτη τὸ ἠθικὸν καὶ ψυχικὸν ἀναμορφωτήριον.

*Από κεί λοιπόν ξεκίνησε ο Προσκοπισμός.

Ἔσπερα ἀπὸ πολλοῦς αἰῶνες

Ἡ νεοσυσταθείσα Πρωτοκοπικὴ Ὁμάς τῆς Αἰουπιδος ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν τὸν
 γ. Κ. Γονιδιου

στά χρονικά του χωριού και τρα-
νο σημάδι πόσα μπορεί να κάνει
κανεύ, όταν τον πλημμυρίζει πί-
στις, ένθουσιασμός, δυναμικότης.
Γιατί η Ίδρυσι μιάνης προσκοπι-
κής ομάδος δεν είναι μόνο ένα
θεαμα. Είναι σκοπός, έχει το Σή
μερξ, μα περισσότερο αποβλέπει
στο Αύριο.

Ἔρχεται ν' ἀγκαλιάσῃ τὰ ἐγκαταλελειμένα παιδιά τοῦ χωριοῦ τοῦ δὲν μάθανε πολλά γράμματα, νὰ τοὺς δείξῃ κάποιους ἄλλους κόσμους ἀγνωστούς, νὰ τοὺς μάθῃ πὺς τὸ άτομο γεννιήκει γιὰ νὰ δουλεῖ τὴν ὁλότητα, ὁ κόσμος τῆς ψυχῆς εἶναι ὁ πειὸ πλούσιος κόσμος, νὰ γκρεμίῃ τὰ τέλχη τῆς ἀμάθειας καὶ νὰ φτιάξῃ μιὰ ψυχὴ, μιὰ καρδιά, μιὰ σκέψι ἕνα πόθο, στὰ παιδιά τοῦ χωριοῦ τοῦ διδάνει νὰ μάθουνε πολλά, νὰ γνωρίσουνε ἄλλους κόσμους, ν' ἀγκαλιάσουνε κάθε ὥραίο. κάθε εὐγενικό, κάθε ἀνώτερο. Τὰ βράδια συγκεντρωμένα στὴ Λέσχη μ' ἕνα καλὸ ὁμιλητὴ θὰ ἀκούσουνε πολλοὶ θ' ἀνοίγουνε τὸ ραδιόφωνο καὶ θ' ἀκούουν μιὰ δμορφὴ μουσικὴ τοῦ θὰ μεθᾶν τίς ψυχές των, θὰ μαθαίνουνε νέα πολλὰ μὰ κι ἀγνωστα, θὰ φτιάξουν ἕνα μεγάλο ψυχικὸ δεσμὸ ἀναμεταξύ των, θὰ πρωτέψῃ παντοῦ καὶ σ' ὅλα τὸ «Πνεῦμα καὶ ἡ ψυχικὴ ἀνωτερότητα.

Να γιατί η πρωτοβουλία του Κώστα Γονίδη πρέπει να μείνη ιστορική.

Ὁ Προσκοπισμὸς στὴ Δρυοπί-
δα ἔρχεται νὰ σώσῃ τὰ νιάτα.

ὁ Ἀγγλὸς Πάντεν Πάουελ τὴν ἀρχαίαν ἰδέαν τοῦ Προσκοπισμοῦ τὴν Σπάρτης καὶ ἐφήρμοσεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν ἐσυγχρόνισεν μὲ τὴς νέας κοινωνικὰς συνθήκας καὶ σήμερον θαυμάζομεν καὶ χειροκροτοῦμεν τὴν ἐθνικὴν δοξὴν τῶν προσκόπων.

Ὁ Προσκοπισμός στην Δρυο-
πίδα ἔρχεται στή πύξ κατ'ἀλληλ-
συγμῇ νά μαζέψῃ τὰ Νιάτα, νά
τά φέρῃ σ' ἄνωτερους ψυχικοῦς
κόσμους, νά δοῦν τῇ Ζωῇ, τοὺς
ἀνθρώπους, μέ τό φῶς τῆς Ἀγά-
πης καί τῆς ἀδελφικῆς συμπόνιας
καί νά ἐνωπίσθοῦν πύ βαθεῖα τοῦ
Ναζωραίου τὰ διδάγματα.

Στην ωραία αυτή πρωτοβουλία
δέν πρέπει να μείνη κανείς αδιά-
φορος.

Στο έθνικό αυτό προσκλητήριο, δέν πρέπει να μείνει κανένας βου-
βός είτε μένει στο χωριό, είτε στη
ξενιτιά. Στο ώραίο αυτό έγερ-
τήριο της ψυχικής και πνευματι-
κής αναγεννήσεως της Νεολαίας
πρέπει κάθε θερμότητας να δώσει
το παρόν Και θά το δώσει το
παρόν. Ύποστηρίζοντες τον Προ-
σκοπισμό της Διοσιπίδος σώζεται
το Νιάτο.

*Ανυψώνονται πνευματικά καίψυχικά τὰ παιδιά σας. Τοὺς φτιάνετε ἕνα εὐχάριστο Παρόν, καὶ ἕνα ἐλπιδοφόρο Αὔριον.

Ποιός λοιπόν θά θελήσει νά ἀ-
διαφορήσῃ στήν ωραία αὐτή πρω-
τοβουλία τοῦ Κώστα Γονίδη πού
ἔκανε μιὰ πράξι ἐθνική καί ἡθική
στή Δρουσιῖδα ;

 $\ominus_2, \triangle_4$

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΘΕΡΜΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ γλυκὸ ἰὸ μαῦρο ψωμί, μο-
σκοβολᾷ καὶ τοῦτο ἀλιγαργιὰ καὶ
θυμάρη... Τὶ νὰ πῶ, γιὰ τ' ἄσπρο
τὸ θερμώτικο τυρί... Καὶ γιὰ
τοῦτο ἔχουνε πῆ οἱ ἀρχαῖοι κα-
λοπερασάδες: «πέμψον μοι κύθ-
ιον τυρόν, ἵνα πολυτερέστερον
γεύσῃ» παράγγελλε κάποιος
λούκουλος στὰ θερμιά... Τὸ μο-
σκᾶτο κρασί τους, πρὶν τ' ἀγγί-
ξει στὰ χεῖλια, καὶ τὸ παρ' ἡ
μῦτη σου μονομιᾶς ἀναστυλῶνε-
σαι... Τὶ ἄλλο νὰ χαρῆς ἀπὸ
τοῦτα τὰ τρία ποῦχουνε μεσὰ
τους, ὅλη τὴν δύναμι ἀξῶ ἀπ' τὴ
χαρὰ ποὺ βλέπεις νὰ βγαίνει ἀπ'
τὴν καρδιά, κ' ἀπ' τὰ μάτια τῆς
φαμιλίας ποὺ σὲ φιλεῖ... Τοῦ
νοικοκύρη ἡ χαρὰ γιὰ τὴν ἀνα-
πάντην βεγγέρα εἶναι ὁλοφάνε-
ρη... Ἡ ταπεινὴ τὸν καρδιά, κο-
λακεύεται ἀπ' τὴς φιλοφρόνης
μας καὶ κορδακίζεται πιά, καὶ
φουσκώνει, καὶ δόστω τοσοῦτο
τὰ ποτήρια. Καὶ ξάναψε τὸ μυα-
λό του καὶ ἡ γλῶσσα του λυθῆκε
σ' ἀτέλειωτο κουβεντολόι ποῦφ-
τασε νὰ ἰστορεῖ γιὰ κακὰ πνέμα-
τα, καὶ νὰ γερεῖ φῶτιση γιὰ τὸ
μυστήριο τοῦ ἄπειρου καὶ γιὰ
τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς.. Ἦκυ-
ρά τοῦ ἀποκασιωμένου ξεκλέβει
καμμιὰ στιγμή ἀπὸ τοῦτες καὶ δι-
νεται στὸν ὕπνο, ρίχνοντας τὸ
κεφάλι τὴν μπροστά, καὶ δὲς του
πόλη, σὰ νὰ δείχνει πῶς συμφω-
νεῖ σ' ὅλα π' ἀκούει... Τὰ μικρὰ
ποὺ καθοῦν' ἀθόρυβα ὦκα καὶ κεῖ
ζαρωμένα, τεντώνουνε τὰ ματά-
κια τους γιὰ ν' ἀποδιώξουν τὸν
ὕπνο ποὺ τὰ βραίνει, μὰ ἡ χλω-
μάδα τῆς νύστας εἶναι φανερὴ
στὰ προσωπίάκια τους... Ὡς τό-
σο, ἀνήρουνται στὰ γενεήματα
τῆς κόρης καὶ πᾶνε γιὰ ὕπνο...

‘Απ’ τὴν πόρτα τοῦ μπαλκονιοῦ, βλέπω μὲς στὸ σκοτάδι, τὰ φῶτα τοῦ ἡλεκτρικοῦ, νὰ γουργυλίζουνε, σὰ φλογισμένα μάτια... θάνε σπίτια ἐκεῖ...

Είδαμε και πάθαμε να πείσου-
με τους καλούς ανθρώπους, πώς
δε θέλουμε μαλακασίες για τόν
ύπνο, μά λιγα στρωσίδια, δλω
στό υπαλλόνι... Με λύπητος
και με στενοχώρια τὸ δεχτήκανε..
κι' ἦρθε πιά ἡ ὥρα νὰ τενώσω
τὸ κορμί μου, καὶ νὰ καταλάγι-
ση τὸ μυαλό μου ἀπὸ τοῦτο τὸ
πανηγυρί πουῦξησα σήμερα...

Για να πω την αλήθεια... είμαι κουρασμένος... μά το μυαλό μου είναι ξεκάθαρο κι' άσπρo, σάν το αγέρι του νησιού... o φίλος μου άνασάινει κι' όλα βαργιά και φαίνεται πώς έποκοιμήθηκε... έτσι άνάσκελα πού κοιτόμα κά- του άπ' το μαύρο βελούδο πού τρεμολαμπερίζουνε μυριάδες πού- λιας, κάτι σάν 'λιγγος περνά άπ' το κεφάλι μου κι' άπ' τo κορμί μου, και μου φαίνεται πώς πλα- νιέμαι στο άπειρο...

Τό ρολοῖ τοῦ χωριοῦ χτυπᾷ μεσάνυχτα, χτυπᾷ μιὰ δυο, μὰ τὰ μάτια μου ξαφνιασμένα δὲν τὴν κουνε σκοπὸ τὰ κλείσσουν... Εἶναι μιὰ νύχτα ποῦ φεγγοβολᾷ ἀπ' τὸ πηγμένο τ' ἀσημί ποῦ κοχλάζει στὸν οὐράν... Τὰ νυχτοπούλια φτερουγᾶνε ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, κι' ἀκούς τὸ κουζιναχτὸ τους ποτ' ἐδῶ καὶ ποτ' ἐκεῖ... Στυγνὴς ἀπὸ λογιῆς λογιῆς ζοῦ-

ΤΟΥ ΚΟΥ ΓΙΑΓΚΟΥ ΔΑΛΕΖΙΟΥ

δια σκίζουνε κάθε τόσο τὸ ὑφὸς
τῆς νύχτας... ψηλά πάνου στὴ
ράχη στέκει βαρὺ σκιαχτρο ὁ μύ-
λος βουβὸς σὰ φοβέρα... Στὴ κορ-
φή του, λαμποκοποῦνε ἀστρα-
φτερά πετράδια μυριάδες ἀστρα,
Ἀργυροπίχτες σταλαγματὶς τυ-
ποῦνε σὰ βολίδες τὰ σκοτάδια.
κί' ἀπὸ μέσα τους, ξεχύνονται
βροχὴ λαμπερά διαμάντια, ποῦ
φέγγει ὁ τόπος... Κάτι σαλεύει
κάπου κεῖ τὰ ἐξοφυλά... Οἱ γρύλ-
λοι, τὰ τριζύνια ἀκόμα καὶ τὰ
τζιτζίκια, εἶναι παραδωμένα τοῦ-
τη τῇ νύχτα σὴ ἐρωτικὸ παραλύ-
ρημα... Πυγολαμπιές ντυμένες
στὰ φωτερὰ τους λούσα χωρεῖ-
συνε τρελλὸ μπαλέτο... Μονάχα
ὁ κοῦκος... τὸ θλιμένο πουλί, κά-
τι παραπονιέται στὴ νύχτα, μέ-
τῃ γλωμί του φωνή...

Βαρύς πιά πάνου στὰ στρωσί-
δια μου, έτοιθα τὰ καμώματα
της νόχτας κλειούνε τὰ μάτια
μου, κι' άποκοιμείμαι σαστισμέ-
νος...

Πριν ακόμα καλοφέξη ανοίξα
τὰ μάτια μου... τὸ μελεσθῆναι τῶν
ἀποπεργίων εἶχε χαθῆ... εἶχε τε-
λέξη τὸ πανηγύρι... ὁ κόσμος
τῆς νύχτας, ὕστερα ἀπ' τὸ ξεφάν-
τωνσ ἀποτραβήχτηκε καὶ κάπου
κοιμάται... Μαβὶ βελούδσ ὁ οὐ-
ρανός... πᾶντος του, ἀτίμητο πε-
τράδι λαμπροκοπὰ ὁ αὐγερινός...
τόνε βλέπω καὶ περιμένω νὰ στά-
ξη λουφμένο ἀσῆμι πᾶντος στη
γῆ... Ὁ Σκορδιαλός με τὴν ἀση-
μοσύνη φωνή του, μὴνὰ πρῶτος
τὸ γλυκοχάραμα .. τὸ κελόδιμά
του, σοῦ γαργαλεῖει τ' αὐτί, καὶ
ξυπνὰς χαρούμενος... τὸ ἤλιοχά-
μα με τὴ ρόδινη ἄχνα του, ἀγ-
γαλιάζει ἀργὰ ἀργὰ τίς λοφο-
σειρές, ποῦ ξεχωρίζουν μέσα στὸ
φῶς του, σὰν τριανταφυλλένια
χεῖλια ποῦ χαμογελοῦνε.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΙΝ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
(ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ)

Ὁ ἔρανος εἰς τὴν Δρυοπίδα διὰ τὴν ἁγιογραφίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Δρυοπίδος, ἀπέδωκεν εἰς εἶδος 1.000 ὀκ. κριθῆς καὶ εἰς χρῆμα 3.000 νέας δρχ.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου συγχαίρει τοὺς ἐπιτιοπίους συμπατριώτας μας οἱ ὁποῖοι ὅλους πάντοτε ἔσπευσαν καὶ τώρα νὰ δώσουν τὸν ὀβολὸν των διὰ τὸν ἱερὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ εὐχεται ὅπως οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι εἶναι πάντοτε βοήθειά των.

2000-2001
2001-2002
2002-2003
2003-2004
2004-2005
2005-2006
2006-2007
2007-2008
2008-2009
2009-2010
2010-2011
2011-2012
2012-2013
2013-2014
2014-2015
2015-2016
2016-2017
2017-2018
2018-2019
2019-2020
2020-2021
2021-2022
2022-2023
2023-2024
2024-2025
2025-2026
2026-2027
2027-2028
2028-2029
2029-2030
2030-2031
2031-2032
2032-2033
2033-2034
2034-2035
2035-2036
2036-2037
2037-2038
2038-2039
2039-2040
2040-2041
2041-2042
2042-2043
2043-2044
2044-2045
2045-2046
2046-2047
2047-2048
2048-2049
2049-2050
2050-2051
2051-2052
2052-2053
2053-2054
2054-2055
2055-2056
2056-2057
2057-2058
2058-2059
2059-2060
2060-2061
2061-2062
2062-2063
2063-2064
2064-2065
2065-2066
2066-2067
2067-2068
2068-2069
2069-2070
2070-2071
2071-2072
2072-2073
2073-2074
2074-2075
2075-2076
2076-2077
2077-2078
2078-2079
2079-2080
2080-2081
2081-2082
2082-2083
2083-2084
2084-2085
2085-2086
2086-2087
2087-2088
2088-2089
2089-2090
2090-2091
2091-2092
2092-2093
2093-2094
2094-2095
2095-2096
2096-2097
2097-2098
2098-2099
2099-2100
2100-2101
2101-2102
2102-2103
2103-2104
2104-2105
2105-2106
2106-2107
2107-2108
2108-2109
2109-2110
2110-2111
2111-2112
2112-2113
2113-2114
2114-2115
2115-2116
2116-2117
2117-2118
2118-2119
2119-2120
2120-2121
2121-2122
2122-2123
2123-2124
2124-2125
2125-2126
2126-2127
2127-2128
2128-2129
2129-2130
2130-2131
2131-2132
2132-2133
2133-2134
2134-2135
2135-2136
2136-2137
2137-2138
2138-2139
2139-2140
2140-2141
2141-2142
2142-2143
2143-2144
2144-2145
2145-2146
2146-2147
2147-2148
2148-2149
2149-2150
2150-2151
2151-2152
2152-2153
2153-2154
2154-2155
2155-2156
2156-2157
2157-2158
2158-2159
2159-2160
2160-2161
2161-2162
2162-2163
2163-2164
2164-2165
2165-2166
2166-2167
2167-2168
2168-2169
2169-2170
2170-2171
2171-2172
2172-2173
2173-2174
2174-2175
2175-2176
2176-2177
2177-2178
2178-2179
2179-2180
2180-2181
2181-2182
2182-2183
2183-2184
2184-2185
2185-2186
2186-2187
2187-2188
2188-2189
2189-2190
2190-2191
2191-2192
2192-2193
2193-2194
2194-2195
2195-2196
2196-2197
2197-2198
2198-2199
2199-2200
2200-2201
2201-2202
2202-2203
2203-2204
2204-2205
2205-2206
2206-2207
2207-2208
2208-2209
2209-2210
2210-2211
2211-2212
2212-2213
2213-2214
2214-2215
2215-2216
2216-2217
2217-2218
2218-2219
2219-2220
2220-2221
2221-2222
2222-2223
2223-2224
2224-2225
2225-2226
2226-2227
2227-2228
2228-2229
2229-2230
2230-2231
2231-2232
2232-2233
2233-2234
2234-2235
2235-2236
2236-2237
2237-2238
2238-2239
2239-2240
2240-2241
2241-2242
2242-2243
2243-2244
2244-2245
2245-2246
2246-2247
2247-2248
2248-2249
2249-2250
2250-2251
2251-2252
2252-2253
2253-2254
2254-2255
2255-2256
2256-2257
2257-2258
2258-2259
2259-2260
2260-2261
2261-2262
2262-2263
2263-2264
2264-2265
2265-2266
2266-2267
2267-2268
2268-2269
2269-2270
2270-2271
2271-2272
2272-2273
2273-2274
2274-2275
2275-2276
2276-2277
2277-2278
2278-2279
2279-2280
2280-2281
2281-2282
2282-2283
2283-2284
2284-2285
2285-2286
2286-2287
2287-2288
2288-2289
2289-2290
2290-2291
2291-2292
2292-2293
2293-2294
2294-2295
2295-2296
2296-2297
2297-2298
2298-2299
2299-2300
2300-2301
2301-2302
2302-2303
2303-2304
2304-2305
2305-2306
2306-2307
2307-2308
2308-2309
2309-2310
2310-2311
2311-2312
2312-2313
2313-2314
2314-2315
2315-2316
2316-2317
2317-2318
2318-2319
2319-2320
2320-2321
2321-2322
2322-2323
2323-2324
2324-2325
2325-2326
2326-2327
2327-2328
2328-2329
2329-2330
2330-2331
2331-2332
2332-2333
2333-2334
2334-2335
2335-2336
2336-2337
2337-2338
2338-2339
2339-2340
2340-2341
2341-2342
2342-2343
2343-2344
2344-2345
2345-2346
2346-2347
2347-2348
2348-2349
2349-2350
2350-2351
2351-2352
2352-2353
2353-2354
2354-2355
2355-2356
2356-2357
2357-2358
2358-2359
2359-2360
2360-2361
2361-2362
2362-2363
2363-2364
2364-2365
2365-2366
2366-2367
2367-2368
2368-2369
2369-2370
2370-2371
2371-2372
23

Οι Πρόδοκοποι Δρουπίδος θεω-
ροῦν ὑποχρέωσιν των νὰ ἐκφρά-
σουν τὰς εὐχρηστίδας των πρὸς
τὸν Ἀξιότιμον κ. Στέφανον Φί-
λιππιν Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου
μας, διὰ τὴν Προσφοράν του ἐκ
διακοσίων (200) δραχμῶν κατὰ
τὴν ἡμέρα τῆς τελετῆς Ὑποσχέ-
σεώς των, διὰ τὰ μικροέξοδα τῆς
Ὁμάδος των.

Εὐχονται δὲ ὅπως ἡ προσφορά αὐτῇ τοῦ κ. Φίλιππα γίνῃ ἡάπαρ χῆ εὐρυτέρας ἐνισχύσεως τῆς ὁμάδος μας ἐκ μέρους τῶν φιλοπρόσδων Πατριωτῶν μας διὰ τὴν πρόδωον πάντοτε τῆς Νεολαίας τοῦ γωριοῦ μας.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὁμάδος
ΚΩΝΙΝΟΣ ΓΟΝΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ ΚΥΘΝΟΥ (ΘΕΡΜΙΑ)

ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 44 — ΑΘΗΝΑΙ

Τηλέφ. 96.550

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ 15 ΜΑΪΟΥ 1955

'Αγαπητέ Συμπatriώτα,

Παρακαλείσθε όπως προσέλθετε εις τακτικήν Γενικήν Συνέλευσιν τήν 15ην Μαΐου έ. έ. ημέραν Κυριακήν και ώραν 10.30 π. μ. εις τήν αίθουσαν του Καφενείου ή ΚΥΘΝΟΣ» Ν. Βρετου και Ρ. 'Αγγελέτου Πειραιώς 44 με θέματα:

- 1) Κατασκευή θερινού έστιατορίου (έπέκτασις Τουριστικού Περιπτέρου) εις χώρον Παναγίας Κανάλλας.
- 2) Λογοδοσία άπερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου.
- 3) "Ο,τι άλλο θέμα προκύψη κατά τήν συζήτησιν και
- 4) 'Αρχαιρεσίαι προς ανάδειξιν νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Θερμώς παρακαλείσθε όπως άπαραιτήτως προσέλθετε εις τήν ως άνω καθορισθείσαν ήμερομηνίαν.

Έν 'Αθήναις τή 4 'Απριλίου 1955

'Ο Πρόεδρος

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ

'Ο Γεν. Γραμματέυς

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΒΑΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Παρακαλούνται οι έπιθυμούντες όπως εκδέσuai υποψηφιότητα δια το νέον Διοικητικόν Συμβούλιον να γνωρίσωσι τούτο έγγραφως εις τα γραφεία του Συνδέσμου Πειραιώς 44 (Καφενείον ή «ΚΥΘΝΟΣ») μέχρι τής 10 Μαΐου έ. έ.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ "ΡΑΝΤΕΒΟΥ,, ΤΩΝ ΔΕΚΑ... ΔΑΚΤΥΛΩΝ

'Η μεταφορά της 'Ελληνικής Πρωτεύουσας από το Ναύπλιον εις τας 'Αθήνας έδωσε το σύνθημα, κατά τα πρώτα έτη της Βασιλείας του "Όθωνος, εις μίαν έξαιρετικήν κοινωνικήν κίνησιν, όφειλομένην πρωτίτως εις τούς Φαναριώτας της Κων)πόλεως, που είχαν ξεσκολισθή στήν κοσμική κίνησιν των ευρωπαϊκών μεγαλοπόλεων. Συμμετείχον βεβαίως στήν κίνησιν αυτήν και οι μεγάλοι πρωταγωνιστάι της 'Ελευθερίας μας. Αί ένδοξοι μορφαί των ήρώων του 21, ό Κολοκοτρώνης, ό Μιαούλης, ό Νοταράς, ό Κανάρης, ό Ζαΐμης, ό Γρίβας, ό Νικηταράς κλπ. άλλ' αύτοί ήσαν... καθυστερημένοι. Τόσο πολύ μάστιχα, ώστε όταν ένας ξένος διπλωμάτης στόν 'Ανακτορικόν χορόν, έπήρε να χορέψη ευρωπαϊκό χορό τή γυναίκα του στρατηγού Γαρδικιώτη Γρίβα, ούτως έξιφούλκυσε και του έπιτέθη. Και είδαν κι' έπαθαν οι άλλοι χορευτάι να τόν γλυτώσουνε από τα χέρια και τό σπαθί του Γρίβα.

Στις όλιγοσταίς λοιπόν αίθουσαις της μικράς τότε πόλεως των 'Αθηνών έδιναν κι' έπαιρναν οι χοροί και αι έσπερίδες, στις όποιαις πρωταγωνιστοῦσαν κυρίως οι Βαυαροί 'Αξιωματικοί της Αύ-

λής του "Όθωνος. Οι αίθουσαις αύταις ήσαν οι κινηματογράφοι, τό θέατρο, τό μελόδραμα, οι κοσμικές ταβέρνες της έποχής εκείνης. Και οι Βαυαροί δέν σταματοῦσαν καθόλου εις τας... έρωτικές έπιχειρήσεις των, τό δε κουτοποπιό έδινε κι' έπαιρνε εις βάρος των. Τοῦτο έγινε κυρίως για κάποιον νεαρόν Βαυαρόν 'Αξιωματικόν, από τούς τελευταίως άφιχθέντας εις 'Ελλάδα, όστις ύπήρξεν ήρωας, αλλά και θυμα του κάτωθι έπεισοδίου:

Τό ένδιαφέρον του νεαρού λεοντιδέως είχεν έλκύσει μία άρχοντοπούλα, άληθινή καλλονή των 'Αθηνών, αλλά και πρότυπον ήθους και άρετής. Κατ' αύτής λοιπόν... έξεστράτευσε ό ήρωας μας, δια να τήν κατακτήσῃ. Τήν παρακολουθοῦσε παντού όπου έπήγαινε, στίς έσπερίδες, στούς δρόμους, κλπ. 'Αλλά εκείνη με ευγένεια, φυσικήν άλλως τε στήν ανατροφή της, τόν άπέφυγε ως που κάποια φορά ξέσπασε. Κάποια ήμέρα ό Βαυαρός έπήγαινε τό κατόπιν της, χωρίς να λογαριάζῃ τήν άρνησίαν της, έλπίζοντας ότι με τήν έπιμονή του θα κατάφερε «να τή φέρῃ στά νερά του». Τήν έπλησίασε λοιπόν, εκφράζων τούς έρωτικούς του πό-

ΛΑΜΠΡΗ

Δέν θα μπορούσε να βρεθῃ πιά χαρακτηριστική όνομασία από τό όνομα Λ α μ π ρ ή, που έδωσεν ό 'Ελληνικός λαός στήν έορτή του 'Αγίου Πάσχα.

'Η «λαμπροφόρος ήμέρα της έγέρσεως» και ό βαθύς πλοῦτος των έννοιών που έχουν τα ωραιότατα τροπάρια της αναστάσεως, ώδήγησαν τόν έφυα και δοκιμασμένο λαό μας να εκφράσῃ μεμιά μόνο λέξι, τή λέξι «Λ α μ π ρ ή», όλη τήν πραγματική όμορφιά, τή συμβολική όμορφιά, τήν 'Ελληνική όμορφιά, της έορτής της 'Αναστάσεως.

Τό παρήγορο γεγονός της λαμπράς προόδου της αναστάσεως του «κόκου του αίτου» κάθε άνοιξι, είναι ή ζωντανή εκφρασίς και ή πραγματικότητα ενός μυστικού πόθου κάθε ανθρώπινης ύπαρξεως, πόθου που προέρχεται από τήν κρυμμένη φλόγα της 'Αναστάσεως και της 'Αθανασίας, που πάντοτε κρυφάκει και λαμπυρίζει στοῦ ανθρώπου τα βάθη.

'Η φλόγα αύτή έλάμπρυνε εις τήν 'Ελληνική άρχαιότητα τήν άνοιξι, με τίς έορτές, του 'Αδωνιδος, πανόμορφου νέου, που σύμφωνα με τό μύθο, σκοτώθηκε από το κτύπημα ενός θηρίου εις τήν πλευρά του και που αναστήθηκε έπειτα, για να σκορπίσῃ γαλήνη

παντού.

'Αλλ' ή ένδόμυχη αύτή λαχτάρα για τήν 'Αθανασία, έλαβε σάρκα και όστά ως πραγματικότητα, με τό κοσμοϊστορικό γεγονός της 'Αναστάσεως του Χριστου ή όποία έψηλαφίστηκε κι' έβεβαιώθηκε άπ' τούς δυσπίστους.

"Ετσι τώρα ή ανθρωπότης τέλειό πρότυπο, τήν 'Ανάστασι του Χριστου, για να μετρήσῃ και να εκφράσῃ τόν παλμό της 'Αθανασίας, που πάλλεται μέσα σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξι.

'Αλλ' ή Λαμπρή, άκόμη, για τούς «ραγιαδες» τήν έποχή της σκλαβιάς, ήταν τό γλυκό σύμβολο του ξαναζωντανέματος της τριπλής τους έλευθερίας, γι' αύτό και ύ ποιητής ποθοῦσε και παρακαλοῦσε να έλθῃ «ή λ ε υ θ ε ρ ι α με τό Χ ρ ι σ τ ό ς 'Α ν έ σ τ η».

Λάμπει λοιπόν ή έννοια του λειωμού, ή έννοια της 'Αθανασίας της χαράς, της έλπίδος, τή λαμπρά έποχή της άνοιξεως με τήν 'Ανάστασι του Χριστου, τήν ήμέρα της Λαμπρής, κατά τήν όποιαν «τα πάντα πεπλήρωται φωτός ουρανός τε και γῆ και τα καταχθόνια...»

Π.Κ.

ΔΕΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΜΒΡΙΑΝ

'Η μεγάλη άνομβρία των δύο τελευταίων μηνών ήνάγκασε τούς κατοίκους του νησιου μας να τρέξουνε και πάλιν, όπως συμβαίνει πάντοτε σε δύσκολες στιγμές για να προσευχηθούν στήν προστασία του νησιου μας και να τήν παρακαλέσουν να βρέξῃ, γιατί άν έξακολουθήσῃ ή ξηρασία, ή φεινή συγκομιδή θα καταστραφῇ ολοσχερώς.

Τήν 27ην Μαρτίου όλοι οι κάτοικοι της Δρυοπίδος με έπικεφαλής τόν έφημέριον Κον 'Αντώνιον Λεβαντήν έπήγαν στήν Κανάλλα έν πομπή και έπήραν τήν "Αγια Εικόνα της, τήν όποιαν μετέφεραν στήν Κύθνο και στήν Δρυοπίδα όπου παρέμεινε έπί μίαν έβδομάδα. "Ολοι οι ξενητεμένοι θερμός ένώνουμε μαζί με τούς έντοπίους συμπatriώτας μας τίς προσευχές μας προς τήν μεγαλόχαρη όποι βοήθησῃ τόν τόπον που ζει με τήν προστασία της.

θους, με τα λίγα 'Ελληνικά που είχε μάθει—του έρωτικού κυρίως λεξιλογίου. Και ή κοπέλλα, χωρίς να θυμώσῃ, σήκωσε τα χέρια της και τόν έφιλοδώρησε με τό γνωστό παράσημο... των δέκα δακτύλων.

'Ο Βαυαρός ίκαλοποιημένος για τήν... έπιτυχία του ανήγγειλε θριαμβευτικώς στούς συναδέλφους του τό «χαρμόδουνον» γεγονός. "Οτι δηλαδή ή κοπέλλα του είχε δώσει ραντεβού στο σπίτι της, τό βράδυ, στις 10 μ.μ. Είναι εύνόητον τί έπηκολούθησε. Οι άλλοι 'Αξιωματικοί ξέσπασαν στα γέλια, και του έξήγησαν τί ύβριστική σημασία είχε στήν 'Ελλάδα ή χειρονομία εκείνη.

Φαίνεται ότι έκτοτε έθεραπεύθη ή έρωτοπάθεια του, διότι άλλη φορά δέν έπεδόθη πιά σε παρόμοιον σόφο.

ΚΩΣΤΗΣ ΣΤ. ΜΑΝΩΛΙΚΙΔΗΣ

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Πεντακάθαρο με κάτασπρους τούς τοίχους του στο κτίριο 'Ολόασπρα και όμορφοσιδερωμένα στα σεντόνια των κρεβατιών του. 'Ολοκάθαροι οι καινούργιοι νιπτήρες, τα καθίσματα και τα τραπέζακια του. Δέν θα πρέπει να νομίσῃ για ύπερβολή ή σύγκρισίς του με τα Α κατηγορίας των 'Αθηνών. 'Η περιποίησις προσεκτική και έπιμελημένη. Τό ξενοδοχείο της Κύθνου περιποιεί τιμήν για τό νησί μας και εκφράζομε τήν εύχην όπως άποκτήσῃ και ή Δρυοπίς ένα παρόμοιον.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΥΘΝΙΩΝ

Γενομένων άρχαιρεσιών του Συνδέσμου Κυθνίων προς ανάδειξιν νέας Διοικήσεως αύτη άπετελέσθη έν των κάτωθι: Πρόεδρος Π. Ι. Λάχανος, Αντιπρόεδρος Β. Ν. Μαζαράκης, Γεν. Γραμματέυς Ειρήνη Γ. Ρίζου, Ταμίας Κ. Πετρίτης, Σύμβουλοι οι κ. κ. Κ. Μενεΐδης, Κ. Α. Ρίζος, Μπατής, Λάχανος, Χ. Ι. Βλαστάρης, Έμμ. Κοκκιασμένος.

ΣΗΜ. ΕΦΗΜ. Συγχαίσομεν τήν νέαν Διοίκησιν του Συνδέσμου Κυθνίων και εύχόμεθα όπως αυτή φανῇ άνταξία της τιμής και της έμπιστοσύνης των.

Εις τό Παντοπωλείον του συμπatriώτου μας κ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΜΑΚΑΡΙΟΥ

ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 73

Θά όρῃτε όπως πάντα τυρί ανάλατο για της Πασχαλινές Τυρόπητες